

lettere adgang til andre finansieringskilder, og at de store virksomheder kan arbejde med flere udviklingsprojekter samtidig. Dermed er det enkelte projekts succes ikke afgørende for virksomheden. Men er denne opfattelse ikke en anelse for firkantet?

Man må altså huske på, at de store virksomheder er meget vigtige aktører på eksportmarkederne, og derfor synes vi i CD, at det er forkert, når man i lovforslaget reelt udelukker de store virksomheder fra at få del i de tilskudsmidler, især når det tages i betragtning, at man rent faktisk i bemærkningerne til lovforslaget omtaler de store virksomheder som de centrale lokomotiver i erhvervsudviklingen.

Der er jo rent faktisk mulighed for at fastsætte regler om tilbagebetaling af tilskuddet, hvis projektsresultaterne udnyttes kommercielt, og der er vel ikke noget odiøst i, at man nu begynder at kunne tjene penge på nogle gode ideer? Så jeg synes ikke, det er noget, der i sig selv skulle være et argument for, at man sagde nej til at udelukke de store virksomheder.

I øvrigt bør udviklingen med henblik på at forbedre fødevarer kvalitet, dyrevelfærd og arbejdsmiljø vel ikke være forbeholdt de mindre og mellemstore virksomheder? Tværtimod gælder det om at fastholde motivationen til at deltage i dette udviklingsarbejde hos alle.

I CD mener vi derfor, at det må være projekterne, som er vigtige, og knap så meget, hvem der udfører dem. Ved at opstille et kriterium om, at store virksomheder kun kan blive omfattet af denne ordning, såfremt de indgår i et netværksamarbejde, frygter vi, at gode ideer aldrig bliver ført ud i livet, og derved kan loven så i nogle tilfælde få den stik modsatte virkning af, hvad der var tilsigtet. Derfor bør store virksomheder kunne stå som eneansøgere og have samme adgang til tilskud som andre, hvis projektet i øvrigt lever op til de stillede krav.

Vi er som nævnt enige i nogle ting i lovforslaget, men vi vil under udvalgsarbejdet gerne have rejst nogle af de problemstillinger, som jeg har nævnt her, og CD ønsker også, at der bliver set på bemyndighedsloven.

Vibeke Peschardt (RV):

Forslaget om tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling i fødevarer- og fiskerisektoren – og markedsføring, ikke at forglemme, altså ikke i sektoren, men af de produkter, der bliver fremstillet – er jo en ændring af en 10 år gammel lov, der hedder produktudviklings-

loven, så vidt jeg husker det, og det handler jo i al sin enkelhed i virkeligheden om, at det er en administrationslov.

Den fastsætter nogle regler for, hvem der kan få støtte, under hvilke betingelser de kan få støtte, hvem der skal administrere det, og hvilke udvalg der skal tage stilling til de her forskellige ansøgninger og støtteordninger. Og meningen med det hele er i virkeligheden at omdefinere og forny de støttemuligheder og den støttekreds og ansøgerkreds, som hidtil har brugt de her ordninger.

Man kan sige, at det omdefineres til fordel for de små og mellemstore produktionsvirksomheder. Og når jeg så kigger i lovforslagets bemærkninger, kan jeg jo egentlig ikke rigtig forstå, at der har været så voldsom kritik eller en del kritik af det her, for der står jo her i bemærkningerne, hvem de små og mellemstore er, og det følger EU-reglerne, og det er altså virksomheder med højst 250 medarbejdere. Det er jo ikke et lille gårdmejeri, vi snakker om. Der skal være en årsomsætning på højst 40 mio. ecu, og sådan hurtigt regnet om er det ca. 300 mio. kr., og så er der nogle andre betingelser, der efter EU-reglerne skal være opfyldt, for at man kan få støtte her.

Vi synes i Det Radikale Venstre, at det som udgangspunkt er en rigtig måde at gøre det på, og sådan som jeg har forstået det, er der da også muligheder for, at de rigtig store, MD og Arla og Danish Crown, ved at koble sig til andre kan komme ind i de her projekter og få del i tilskuddene. Derfor ser vi det forslag her som en virkelig indsprøjtning til hele erhvervet.

Danmark er jo et lille land, men en relativt stor fødevarer eksportør, og det, vi skal leve af i fremtiden, er altså kvalitetsvarer, og de skal udvikles et eller andet sted. Og vi mener, at de rigtig store selv er i stand til at udvikle sig, hvorimod, hvis man kan få hele underskoven med op, sådan at man eventuelt i et samarbejde mellem de store, de mellemstore og de små kan lave nogle enestående produkter, som man jo altså kan få den merværdi for, som eksport i virkeligheden drejer sig om, så er man kommet langt.

Vi hilser med stor glæde et særligt afsnit her om økologi; det er også en modernisering i forhold til den lov, man havde for 10 år siden.

Vi vil selvfølgelig gerne være med til med alle partier i udvalget at drøfte, om der var ting, man kunne gøre bedre, men som udgangspunkt